

САМОБОРОНА, А НЕ НАПАД.

Вночі з дня 11. грудня голова польської мирової делегації Домбський висловлює жаль з приводу відмовлення совітських представств Росії і України від "уділення взаємних воєнних гарантій". Підкреслюючи, що польське правительство, з уваги на килкаразові мирні заяви згаданих совітських правителів, вже здемобілізувало "значну частину" польських військ, пан Домбський від імені польського правительства висловлює жаль з приводу мобілізації в хвилі, коли воєнні суттєві рішення не розуміє, проти когось може бути вимірене зміщення Червоної армії.

Коли польське правительство здемобілізувало деякі частини своєї армії, то сталося певно тому, що інакше воно не могло зробити. Польський народ втомився від війни, і тому що Польща добилася задоволення своїх основних бажань і ніхто її тепер не загрожуює, то польський народ відмовився від неї. Ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну.

Такий подвиг може нас тільки дивувати. В тисячний раз ми маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну.

Польське правительство, бачите, не може вторгнутися, проти кого зберігати ся Червоною армією. Ненависть Польща одна була активним верховом Совітської Росії! Навіть перше не після неї нам ні проти кого не доводило ся воювати і ні від кого не треба було оборонити ся! Та хіба-ж сама Польща не була і не остане тепер зрядемом в руках Антанті? Алеж остання зброя не зложилася. Адже-ж ні одного мирового договору між Совітською Росією і державами Антанті і їхніми головними васалами досі нема. І як би навіть переговори про відновлення торговельних зв'язків закінчили ся успішно, то хіба це дало би Росії гарантію від воєнних нападів чи ворожих вчинків, вимірених проти неї? Чи багато держав поробило конкретні кроки хоч би для відновлення торгівлі з Росією? Та й що означає відмовлення від признання совітського правительства, на котрий міцно стоять і ті держави, які з потреби хлянуть ся до розпочаття торговельних зв'язків з совітською республікою? Воно означає вчинити ніж за паучою, воно просто говорить про те, що ці держави не відмовляють ся при видній нагоді відновити тактику озброєного втручання і посягання на свободу російського народу.

А тепер? Чи необхідна самооборона для Совітської Росії вже зникла? Нічого подібного! Російська контрреволюція не виявляє нахилу спинити війну. Вона тимчасово розбитта, але завдяє про свій замір знову почати при першій вигідній нагоді. Врангелю, з допомогою Франції, Румунії, Югославії, навіть Італії і не знаємо ще кого, змагає ся захватити свою боєву силу і перерформувати її. Кадеції, октябристи, чорносотенці зовсім голосно заявляють, що війна проти російських робітників і селян триває, далі, а есерів до-

дають, що вона навіть тільки що починає ся. Таким чином, контрреволюційна коаліція коли не силою, то числом і часиників не тільки не ослабла, але навіть поповнилася ся представниками реакційної дрібнобуржуазної "демократії". Чому-ж дивують ся п. Домбський та його правительство?

А в області зовнішніх справ положене хіба ліпше? Франція виразно заявляє про своє ворожнечу. Німеччина потурчає монархістичним змовинкам і гартить на Совітську Росію, в тім числі і на її скромні представництва в справах положених. Вся Антанта в цілості коверзає проти нас на Кавказі і в Передній Азії, пробуєчи перетягнути на свій бік турецьких націоналістів для того, щоб напустити їх на нас. Японія зарочує нам на Сході, захоплює Приморську область, спасає Семенову і дає притулок останкам його банд на занятій нею території, являючись у відповідно хвилю випустити цих розбійників на нові подвиги. І після всього того п. Домбський і польське правительство все ще дивують ся, що ми не лягаємо спати.

Такий подвиг може нас тільки дивувати. В тисячний раз ми маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну, і ми не маємо жадної охоти, щоб ніхто нас знову втягнув у війну.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів. До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

Однаєж якась боротьба в Фінляндії продовжуєть ся, а з нею і білий терор. М. Філіпс.

Петяурівські недобитки по таборах. Житє інтернованих петяурівців по таборах дуже тяжке. Один з інтернованих з табору з під Тернополья обмальовує у "Впереді" таборове житє такими фразами:

"В яких страшних боях я не був, скільки разів не заглядала мені смерть в очі, але ніколи так не було сумно і тяжко, як тепер. Зараз стою в селі. Польський уряд, чи не може, чи не хоче нас годувати. Хто з близьких, ці ідує до дому, а хто не може — сидить і чогось чекає. Стан наш дуже поганий. Голод, холод і страшенна нужда се все теперішнє наше житє. І стільки жерств — все поки що пропало даром... Гишли, веселилися, панаували, а тепер вмираємо дарма. Ліпше було загинути там... в бою. Тут умрати і не вигідно і як кажуть нема виручки. Нам кажуть терпіть, але не знаю чи можна буде далше терпіти. І найгірше те, що нема "чирвотенної" піддержки. Нема друга, котрий підтримував би в тяжку хвилину. 23. XII. 1920".

ТЕРОР В ФІНЛЯНДІ.

В Фінляндії нема вже російського царизму, однає його вплив існують там і до сей пори та вказують фінляндській реакції дорогу, як краще давати робітничий рух.

Закони Фінляндії говорять, що Фінляндія має для своєї рожан гарантії політичної свободи, свободи слова і свободи зібрань. Однає біла гвардія існує далше, а поліція розвиваєть ся на взір старої російської охрани, яка виключно має за свою задачу нищити всякий рух робітничої класи.

Щоби зрозуміти теперішню ситуацію в Фінляндії, треба довідати ся більше про терор буржуазії. Зіставлене відповідних цифр найкраще скарактеризує положене країю і робітничого руху.

Колі червоная армія Фінляндії піддала ся сильній чинислом білої гвардії під проводом німецьких офіцерів, то від 16 до 18 тисяч фінляндських червоноармійців відразу розстріляно, а з тих, що були позамікані по тюрмах, 13 тисяч згинули з голоду і ріжних хвороб.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів.

До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

З ЕКОНОМІЧНОГО ЖИТЯ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Стан сиринкової промисловости на Україні.

Всього на Україні працює 11 великих сиринкових фабрик, не числячи ряду дрібних кустарних підприємств, розкиданих по Харківщині і Полтавщині. До місяця серпня 1920 р. сиринкові фабрики були в заводу, внаслідок чого внаслідок нестачі сировини, розкиданих по Харківщині і Полтавщині. До місяця серпня 1920 р. сиринкові фабрики були в заводу, внаслідок чого внаслідок нестачі сировини, розкиданих по Харківщині і Полтавщині.

Щоби зрозуміти теперішню ситуацію в Фінляндії, треба довідати ся більше про терор буржуазії. Зіставлене відповідних цифр найкраще скарактеризує положене країю і робітничого руху.

Колі червоная армія Фінляндії піддала ся сильній чинислом білої гвардії під проводом німецьких офіцерів, то від 16 до 18 тисяч фінляндських червоноармійців відразу розстріляно, а з тих, що були позамікані по тюрмах, 13 тисяч згинули з голоду і ріжних хвороб.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів.

До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

ПРОФСОЮЗАМ УСІХ КРАЇВ.

Виконком III Інтернаціоналу звернувся до професійних союзів усіх країв.

В заклику говориться ся: "Всі задоволюєть ся тепер на дві часті: з одного боку добре організовані, пересікати високою класовою свідомістю буржуазія, а з другого боку менше свідомий, ніж буржуазія, зорганізований гірше за свого класового ворога, а що найвідоміше — не досить сповнений в міжнароднім розмірі, пролетаріат."

Щоби зрозуміти теперішню ситуацію в Фінляндії, треба довідати ся більше про терор буржуазії. Зіставлене відповідних цифр найкраще скарактеризує положене країю і робітничого руху.

Колі червоная армія Фінляндії піддала ся сильній чинислом білої гвардії під проводом німецьких офіцерів, то від 16 до 18 тисяч фінляндських червоноармійців відразу розстріляно, а з тих, що були позамікані по тюрмах, 13 тисяч згинули з голоду і ріжних хвороб.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів.

До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

ТРОЦЬКИЙ ДО РОСІЙСЬКИХ ПЛІННИКІВ В НІМЕЧЧИНІ.

Царські і німецькі реакціонери безпереривно роблять проби здобути для реакційних армій більше рекрутів і дліткою ведуть між російськими інтернованими жовірами в Німеччині сильну агітацію. З сеї причини Лев Троцький, совітський міністер війни видав до інтернованих жовірів апель, в яким звизає їх, щоби відказували ся вступати до реакційних армій. В апелі говорить ся:

"Німецька буржуазія хоче використати російських червоноармійців інтернованих в Німеччині в цілі викликания невідности між червоноармійцями і їх офіцерами, а навіть в цілі здобути рекрутів для реакційних армій.

Щоби зрозуміти теперішню ситуацію в Фінляндії, треба довідати ся більше про терор буржуазії. Зіставлене відповідних цифр найкраще скарактеризує положене країю і робітничого руху.

Колі червоная армія Фінляндії піддала ся сильній чинислом білої гвардії під проводом німецьких офіцерів, то від 16 до 18 тисяч фінляндських червоноармійців відразу розстріляно, а з тих, що були позамікані по тюрмах, 13 тисяч згинули з голоду і ріжних хвороб.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів.

До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЧЕСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ЛІВЦІ.

На днях 1-ї і 2-ї січня с. р. відбулася ся в Остраві державна конференція чеської соціалістичної лівці. Нарадими проводив Гавлін. Від лівого крила (райхенберського) німецьких соціалістів Чехословаччини брали в нарадах участь посланці Крайбіх і д-р Ган. Звіт з поїздки до Совітської Росії складали Гатіна, Шваб і Краєкні. В прийнятій резолюції висловлено свою згоду на вступлене до III Інтернаціоналу та на створенне єдиної міжнародної соціалістичної партії в Чехословаччині, яка обмалда би в одній організації пролетаріат усіх національностей чеської республіки. В сій справі видано маніфест до робітництва. Та пляню й практичного способу чередення конференції і маніфест не подали.

В сій самій справі відбулася ся 2-ї січня с. р. конференція німецького соціалістичного робітництва (лівці) Чехословаччини в Турн коу Теплиці, яка заявила ся теж за негайним єдиненням в одній організації всього комуністичного робітництва Чехословаччини. Нова організація мала би називати ся: "Єдинена Комуністична Партія в Чехословачкій Республіці".

Щоби зрозуміти теперішню ситуацію в Фінляндії, треба довідати ся більше про терор буржуазії. Зіставлене відповідних цифр найкраще скарактеризує положене країю і робітничого руху.

Колі червоная армія Фінляндії піддала ся сильній чинислом білої гвардії під проводом німецьких офіцерів, то від 16 до 18 тисяч фінляндських червоноармійців відразу розстріляно, а з тих, що були позамікані по тюрмах, 13 тисяч згинули з голоду і ріжних хвороб.

Під впливом заграничної олімпії, проголошено три амесії, однає всі увільнені з тюрем були позбавлені всіх цивільних прав в цілім країю. Загально в тім часі згинило понад 50 тисяч соціалістів.

До сей пори в тюрмах Фінляндії томить ся ще 1,500 членів професійних союзів за участь в революції. Крім того фінляндські тюрми переповнені політичними в'язнями, котрих арештовано в останніх часах в ріжних частях країю одноко до те, що вони признавали ся до своїх робітничих організацій. Біла гвардія нападала на спокійно відбуваючі ся робітничі зібрання і арештує кожного попаде. Коли я вийшов з Фінляндії, на однім мітингу соціалістів лівого крила арештовано понад 30 робітників. Хотів трітих них не було-ніякого фактичного оскарження, то вестяки буржуазія засудила їх за зраду державі на довірі роки тюрми, бо на згаданім мітингу прийнято резолюцію вступити до III Інтернаціоналу.

Біла гвардія хотів про людське око не і під контролею правительства, однає тайно дістає від него грошеву піддержку! Мінні біла гвардія числить 100,000 жовірів, а регулярна армія, котра складаєть ся з рекрутованих жовірів і симпатизувачів з робітничим рухом, числить тільки 40,000 жовірів.

В сучаю, коли соціалісти хотіли би ужити сили, тоді правительство розвизало би регулярну армію і ужило би для оборони інтересів своєї власної білої гвардії.

Біла гвардія має найбільшу силу в провінціальних округах. Розвій робітничого руху в великій мірі здержаний об'явами репресій зі сторони буржуазії і білої гвардії.

ЧЕРВОНІЙ ТИЖДЕНЬ У ВІДНІ. 20,000 нових партійних членів здобули німецькі соціалісти у Відні в останньому "червоному тижні", улаженому партійною організацією.